

250/10.12.2018

Parlamentul României

Senat

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări
Nr. XIX/ 343/ 2018

Comisia pentru constituționalitate
Nr. LXVIII/ 1682/ 2018

RAPORT COMUN

Asupra **Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator,**

în urma reexaminării acesteia, potrivit Deciziei Curții Constituționale

nr. 560/2018

În conformitate cu prevederile art. 70 și 150 din Regulamentul Senatului, republicat, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru constituționalitate, prin adresa nr. **L250/2016** din data de 12 noiembrie 2018, au fost sesizate de către Biroul permanent al Senatului în vederea dezbaterii și elaborării raportului comun asupra **Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator**, ca urmare a reexaminării ei prin prisma Deciziei Curții Constituționale nr. 560/2018, în vederea punerii de acord a prevederilor declarate neconstituționale cu decizia Curții.

Astfel, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, 96 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și deputați neafiliați, precum și Președintele României au formulat obiecție de neconstituționalitate cu privire la unele texte din legea trimisă la promulgare.

Curtea Constituțională, prin decizia menționată mai sus, a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de autorii menționați mai sus și a constatat că dispozițiile art. I pct. 10 [cu referire la art. 43 alin. (2)¹ din Legea nr. 192/2006], ale art. I pct. 16 [cu referire la partea introductivă a alin. (1) al art. 60¹ din Legea nr. 192/2006] și ale art. I pct. 21 [cu referire la art. 76 din Legea nr. 192/2006] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator sunt neconstituționale.

Doamna secretar de stat Mariana Moș, prezentă la dezbateri, a susținut eliminarea dispozițiilor constatate neconstituționale.

Membrii celor două comisii au analizat legea trimisă la promulgare și Decizia Curții Constituționale nr. 560/2018, pe parcursul mai multor ședințe, și au hotărât să adopte, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți, un **raport comun de admitere, cu**

amendamente admise, a legii aflate în reexaminare la Parlament, potrivit art. 147 alin. (2) din Legea fundamentală.

Prin conținutul său normativ, legea face parte din categoria **legilor ordinare** și urmează să fie luată în dezbateră și adoptare, împreună cu **raportul comun de admitere, cu amendamente admise**, cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată.

Senatul, în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală și ale art. 92 alin. (7) pct. 1 din Regulamentul Senatului în vigoare, este primă Cameră sesizată.

Președinte,

Senator Robert ~~Cazanciuc~~

~~Secretar,~~

Senator Adrian Nicolae Diaconu

Președinte,

Senator George Edward ~~Dirca~~

Secretar,

! Senator Constantin Bogdan Matei

Amendamente admise

**La Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator
(L250/2016)**

Nr. Crt.	Legea nr. 192/2006 în vigoare	Lege trimisă la promulgare	Amendamente admise	Observații/ precizări
1.	Art. 43 (2 ¹) În procesele și cererile în materie civilă și comercială, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, părțile pot încerca soluționarea litigiului prin mediere.	10. La articolul 43, alineatul (2 ¹) se modifică și va avea următorul cuprins: "(2 ¹) În cauzele prevăzute la art. 60 ¹ , înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, părțile vor încerca soluționarea litigiului prin mediere."	-se elimină alin. (2 ¹) al art. 43. (rămâne textul în vigoare)	-amendament admis ca urmare a însușirii de către membrii celor două comisii a celor statuate în considerentele Deciziei CCR nr. 560/2018: „(...)Având în vedere aceste considerente și ținând cont de dispozițiile constituționale ale art. 147 alin. (4), potrivit cărora, de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii, Curtea constată că Obligația impusă părților de a încerca soluționarea litigiului prin mediere, chiar și atunci când părțile doresc ca soluționarea litigiului să se facă exclusiv de instanțele judecătorești, apare ca fiind o piedică în calea realizării și obținerii de către cetățean a drepturilor sale în justiție și contravine celor statuate de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 266 din 7 mai 2014. Astfel, dispozițiile art. I pct. 10 din legea supusă controlului de constituționalitate - care modifică art. 43 alin. (2 ¹) din Legea nr. 192/2006 - contravin dispozițiilor art. 147 alin. (4) și art. 21 din Constituție. Totodată, Curtea reține că însăși impunerea acestei conduite părților, prin folosirea sintagmei "vor încerca

Nr. Crt.	Legea nr. 192/2006 în vigoare	Lege trimisă la promulgare	Amendamente admise	Observații/ precizări
				fără a fi urmată de vreo sancțiune sau de indicarea vreunei conduite a judecătorului, în cazul în care părțile nu vor încerca soluționarea litigiului prin mediere, determină caracterul neclar și imprecis al normei criticate, ceea ce contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din <u>Constituție</u> .”
2.	<p>Art. 60¹ ☒(1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după caz, sunt ținute să facă dovada că au participat la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în următoarele materii:</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>16. La articolul 60¹, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>"Art. 60¹ (1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după caz, sunt ținute să facă dovada că au încercat procedura medierii, în următoarele materii: [...]"</p>	<p>-se elimină partea introductivă a alin. (1) al art. 60¹. (rămâne textul în vigoare)</p>	<p>-amendament admis ca urmare a însușirii de către membrii celor două comisii a celor statuate în considerentele Deciziei CCR nr. 560/2018:</p> <p>“(...)Curtea reține că, referitor la dispozițiile art. 60¹ din Legea nr. 192/2006, prin Decizia nr. 266 din 7 mai 2014, paragraful 29, a reținut că acest articol de lege "trebuie privit din prisma efectelor declarării ca neconstituționale a prevederilor art. 2 alin. (1) și (1²) din Legea nr. 192/2006. Astfel, în cazul în care părțile vor opta pentru mediere, în scopul rezolvării diferendelor existente între ele, acestea se vor prezenta la ședința de informare cu privire la avantajele medierii doar în situația în care vor considera necesară participarea la o astfel de ședință, pentru informații și lămuriri cu privire la avantajele medierii. [...]. Participarea la ședința de informare nu va mai reprezenta, însă, o obligație pentru părți, ci o opțiune voluntară a persoanelor interesate să recurgă la o asemenea metodă alternativă, facultativă, de soluționare a conflictelor".</p> <p>Curtea constată că, deși legiuitorul a eliminat obligativitatea participării la ședința de informare asupra medierii, prin dispozițiile criticate s-a instituit obligația părților de a încerca soluționarea litigiului prin mediere,</p>

Nr. Crt.	Legea nr. 192/2006 în vigoare	Lege trimisă la promulgare	Amendamente admise	Observații/ precizări
				<p>dispunând ca părțile să facă dovada acestei încercări, contrar celor avute în vedere în considerentele Deciziei nr. 266 din 7 mai 2014, referitor la caracterul facultativ al procedurii de mediere.</p> <p>57. Ținând cont de dispozițiile constituționale ale art. 147 alin. (4), potrivit cărora, de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii, Curtea constată că dispozițiile art. I pct. 16 [cu referire la partea introductivă a alin. (1) al art. 60¹ din Legea nr. 192/2006] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator contravin art. 147 alin. (4) și art. 21 din Constituție.”</p>
3.	-	<p>21. După articolul 75 se introduc două noi articole, art. 76 și 77, cu următorul cuprins:</p> <p>"Art. 76</p> <p>Judecătorul, în baza rolului activ, aplicând dispozițiile art. 227 din Codul de procedură civilă, dispune trimiterea părților la mediere, în cauzele ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii, și care se află pe rolul primei instanțe de judecată de mai mult</p>	-se elimină art. 76 (din legea trimisă la promulgare).	<p>-amendament admis ca urmare a însușirii de către membrii celor două comisii a celor statuate în considerentele Deciziei CCR nr. 560/2018:</p> <p>„Curtea observă astfel că textul de lege criticat modifică dispozițiile art. 227 din Codul de procedură civilă, care reglementează posibilitatea/facultatea judecătorului de a recomanda părților să recurgă la mediere, și instituie obligația judecătorului de a dispune trimiterea părților la mediere, în cauzele ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii (cauze prevăzute la art. 60¹ din Legea nr. 192/2006) și "care se află pe rolul primei instanțe de judecată de mai mult de 18 luni de la investirea acesteia, fără a fi soluționate", exceptând cauzele în care părțile au încercat soluționarea prin mediere. Or, Curtea constată că această obligativitate a trimiterii părților la mediere, chiar</p>

Nr. Crt.	Legea nr. 192/2006 în vigoare	Lege trimisă la promulgare	Amendamente admise	Observații/ precizări
		de 18 luni de la învestirea acesteia, fără a fi soluționate, exceptând cauzele în care acestea au încercat soluționarea prin mediere. [...]."		<p>limitată la anumite cauze și în anumite condiții, este contrară celor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. <u>266 din 7 mai 2014</u>, paragraful 21, care consacră medierea ca fiind o procedură facultativă, alternativă și informală.</p> <p>Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate care instituie obligația judecătorului de a dispune trimiterea părților la mediere, în ipotezele prevăzute de lege, îngăduiesc accesul liber al părților la justiție, fiind contrare dispozițiilor art. 21 din <u>Constituție</u>, deoarece instituie caracterul obligatoriu al medierii, în aceste cazuri. Ținând cont de dispozițiile art. 147 alin. (4) din <u>Constituție</u>, Curtea constată că dispozițiile art. I pct. 21 [cu referire la art. 76 din Legea nr. <u>192/2006</u>] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. <u>192/2006</u> privind medierea și organizarea profesiei de mediator contravin art. 21 și art. 147 alin. (4) din <u>Constituție</u>."</p>